

[Auken.]

rens holdning til plejernes og plejerskernes behov for en forbedret uddannelse.

Indenrigsministeren (*Egon Jensen*): Jeg er helt enig med de bemærkninger, som hr. Auken har gjort om patienter og ansatte og de forhold, der gør sig gældende dér, og jeg forstår også udmærket godt, at der er stillet et spørgsmål i så henseende.

Sagen er den, at der allerede for en række år siden blev rejst spørgsmål om en ændring af den 1-årige uddannelse, der endnu i dag gives plejerne lokalt på de egentlige statshospitaler, og som altså ikke er tilfredsstillende. Allerede i 1965 nedsatte den daværende indenrigsminister et udvalg, der skulle se på plejernes uddannelsesforhold. Udvalget afgav betænkning i 1969, og i betænkningen foreslås det, at der etableres en helt ny uddannelse af 2½ års varighed, bestående af praktisk uddannelse såvel på psykiatriske som somatiske sygehusafdelinger samt en udvidet teoretisk undervisning, der foreslås henlagt til to centralskoler, der skulle oprettes til formålet dels i Jylland, dels på Sjælland.

Baggrunden for det nævnte udvalgsarbejde var en erkendelse af, at den pågældende plejeruddannelse i sit indhold ikke svarede til de arbejdsopgaver, som i dag udføres af plejere i deres kontakt med og pleje af patienterne.

Når betænkningens uddannelsesforslag ikke er blevet ført ud i livet, skyldes det en række forhold. For det første ville gennemførelsen af forslaget medføre så væsentlige merudgifter navnlig til etablering og drift af de nævnte centralskoler, at det indtil nu ikke har været muligt at fremskaffe de fornødne bevillinger inden for indenrigsministeriets bevillingsrammer. Hertil kommer, at det vel ikke er givet, at teoriundervisningen skal centraliseres til kun to skoler i landet; man kunne vel tænke sig en noget mere decentraliseret teoriuddannelse.

For det andet foreligger der som bekendt en principbeslutning i regeringen om, at statshospitalerne bør overføres til amtskommunerne, men vi ved endnu ikke, hvornår og hvordan en sådan overførsel vil finde sted. Dette spørgsmål påfører sagen endnu et problem, nemlig om plejeruddannelsen i fremtiden bør være en statslig uddannelse

eller en amtskommunal opgave, således som f. eks. sygehjælper- og sygeplejerskeuddannelsen er det.

Endelig foreslår betænkningen, at eleverne skal gennemgå 24 ugers praktikuddannelse på et somatisk sygehus, og dette komplicerer sagen yderligere, idet de somatiske sygehusafdelinger som bekendt i forvejen er overbebyrdede med uddannelsesopgaver over for en lang række elevgrupper.

En lille arbejdsgruppe under indenrigsministeriet har gennem nogen tid arbejdet med disse problemer, men jeg må erkende, at en løsning navnlig af det nævnte praktikproblem endnu ikke er fundet.

Jeg har for nylig haft en samtale med formanden for Dansk Hospitalsforbund, der repræsenterer plejerne på statshospitalerne. Dette forbund fastholder principielt ønsket om, at 1969-betænkningens uddannelsesforslag må blive realiseret, men formanden har dog erklæret sig indforstået med at drøfte en uddannelsesform eventuelt som en overgangsordning nødvendiggjort af de økonomiske og praktiske forhold. I sådanne drøftelser bør endvidere deltage Dansk Kommunalarbejderforbund, som repræsenterer plejere inden for Københavns kommunes område.

Vi vil altså nu i indenrigsministeriet søge at finde en løsning af plejernes uddannelsesproblemer, måske en løsning, som ikke bringer uddannelsen helt op på det niveau, 1969-betænkningen foreslår, men som dog skulle kunne modernisere og forbedre plejernes uddannelse væsentligt i forhold til den tidligere uddannelse, som jeg er helt enig med spørgeren i bør forbedres.

Desværre må nok selv en begrænset uddannelsesform kræve et vist udvalgsarbejde, men det er mit håb, at dette vil kunne afsluttes hurtigt.

Jeg er altså alt i alt positiv over for det af hr. Auken rejste spørgsmål.

Auken: Jeg vil gerne sige indenrigsministeren tak for det meget positive svar, jeg har fået på mit spørgsmål, hvor man dels lover snarest muligt at se på det inden for de rammer, det er muligt at gøre noget ved problemets løsning, dels erkender, at der er et meget påtrængende behov fra disse personalegruppers side.

Det er jo ofte sådan, når vi ser på det, vi